

את כל התפילות שהם במקום הקרבנות **וְאוֹכֵלֶת לַחֵיץ וַיִּבְשִׂין**, וכן היא נקראת אש שאוכלת לחים ויבשים **אֵינֹן פְּשִׁי דְאֹרֵייתָא דְאֵינֹן כְּעֵצִים וַיִּבְשִׂים**. שהם פשטי התורה שהם כמו עצים יבשים לפי שהפשט הוא בעולם היצירה שמצד מטטרו"ן ונקראים עצים יבשים לפי שאינם נטועים בנחל העליון ועוד מטטרו"ן נקרא עץ יבש שאין לחות השפע נמצא בו כי אין בידו להוסיף ולהרבות (רמ"ק) **וְרִזֵי אֹרֵייתָא אֵינֹן כְּעֵצִים לַחִים**. וכן היא אוכלת את סודות התורה שהם כעצים לחים **וְהָאֵי אֵיהֶוּ אֵשׁ אוֹכֵלֶת לַחֵיץ וַיִּבְשִׂין** ולכן המלכות היא נקראת אש אוכלת עצים לחים ויבשים.

כנגד ה' מראות שהמלכות מקבלת מהבינה תיקנו חמש תפילות ביום הכיפורים

וְעוֹד אוֹכֵלֶת לַחֵיץ, כָּל קֶרְבָּנֵי דִּהּוּ קֶרְבִּין בְּצִלוֹתָא, עַל מִצּוֹת עֲשֵׂה. יש לפרש שהמלכות נקראת אש אוכלת לחים שהם

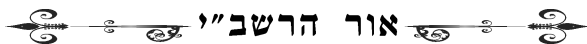
כל הקרבנות שהיו קרבים בתפילה שהם התפילות שהיו מתפללים לקב"ה שיכפר על עוון ביטול מצוות עשה **וַיִּבְשִׂין, כָּל קֶרְבָּנֵי דִּהּוּ קֶרְבִּין בְּצִלוֹתָא, עַל מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה**. ומה שנקראת המלכות אש אוכלת יבשים זה כל

הקרבנות שהיו קרבים בתפילה שהיו מתפללים שהקב"ה יכפר על עוון מצוות לא תעשה ונקראים יבשים כי אינם משפיעים שפע אלא הם באים רק לכפר ולטהר את העוון ולהורידו למטה אל הקליפות (רמ"ק) **וְהָאֵי אֵיהֶוּ, סְקִילָה שְׂרִיפָה הָרַג וְחָנֵק**, והווידי שמתוודים על עבירות שחייבים עליהם ד' מיתות בי"ד סקילה שריפה הרג וחנק

על מצות עשה, ועל מצות לא תעשה, וכן מתוודים שעברו על מצוות עשה ועל מצוות לא תעשה אלין אינון קרבניא דשכינהא, צלותא, דפקודין דעשה ולא תעשה. ואלו הם הקרבנות של השכינה והיא התפילה שמתוודים על מה שעברו על מצוות עשה ועל מצוות לא תעשה (רמ"ק) ולקבל ה' מראות אלין, תקינו חמש צלותי ביומא דכפורי. וכנגד ה' מראות שהמלכות מקבלת מהבינה תיקנו חמש תפילות ביום הכיפורים, מכיון שיום הכיפורים הוא מצד הבינה ולקבל בת עינא, אינון עשרת ימי התשובה וכנגד החכמה שנקראת בת עין הפנימי [ג] שהיא אות י' בשם יהו"ה (יהל אור) תיקנו חז"ל את עשרת ימי תשובה ה' [ד] לקבל אור דבת עינא. ואות ו' שבשם הוי"ה הוא כנגד הז"א שהוא האור של הבת עין הפנימי שהוא החכמה ה' ענויין, לקבל ה' בתראה. וחמשת העינים שמתענים ביום כיפור הוא כנגד המלכות שהיא אות ה' האחרונה שבשם הוי"ה שעל העינים כתוב בפסוק ועניתם את נפשותיכם והנפש היא מצד המלכות (יהל אור).

ע"י לימוד ההלכה מנקים את השכינה מהקליפות

פקודא בתר דא, לעשות החטאת כמשפטה. המצוה שלאחר מצוות קרבן העולה היא לעשות את קרבן החטאת כמשפטה והקדים

[ג] אולם המלכות נקראת בת עין החיצונית [ד] ברמ"ק וביהל אור גורסים ו' במקום ה'. (יהל אור).

הלימוד היומי

לע"נ חכם סלמאן מוצפי זעוק"ל

ואמר **תִּנְאִים וְאִמּוֹרָאִים, אֶתּוֹן דְּמִסְטָרָא דְּמִדּוֹת**
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתִּיתוּ, שאתם התנאים ואמוראים באים מצד
 המידות הטובות של הקב"ה לפי שהתנאים הם מצד החג"ת והאמוראים הם מצד הנצח
 וההוד (רמ"ק) **דְּטַרְחַתּוֹן סִגְי לְנִקְאָה בְּרִתָּא דִּילֵי דְּאִיהִי**
הִלְכָּה, שאתם טורחים טרחה גדולה לנקות את ביתי שהיא השכינה שהיא נקראת
 הלכה ע"י שאתם עוסקים בתורה הקדושה **מֵאֵלִין קְלִיפִין, דְּעַרְב רַב,**
קוּשְׁיִין בִּישְׁיִין, דְּלִית לּוֹן תִּירוּץ, וְלֹא פְרוּקָא, [ה] שאתם מנקים

אור הרשב"י

דרכיה שהם ר"ת פרד"ס כנודע. וכמו שמי
 שרוצה לאכל האגוז צריך תחלה לשבר
 קליפותיה כן צריך להקדים העיון בתחלה.
 והיה מורי ז"ל אומר כי מי ששכלו זך ודק
 וחרוף לעיין ההלכה בשעה או על הרוב
 בשתי שעות ודאי הוא שטוב לו מאד שיטרח
 שעה או שתי שעות בתחילה בעיון לסיבה
 הנזכרת. אבל מי שמכיר בעצמו שהוא קשה
 העיון וטורח בו זמן הרבה עד שיעיין ההלכה
 לא טוב הוא עושה ודומה למי שמשבר כל
 היום אגוזים ואינו אוכל מה שבתוכם ויותר
 טוב לו שיעסוק בתורה עצמה בדינין
 ובמדרשים ובסודות. ואמנם מורי ז"ל היה
 מהיר וקל העיון בתכלית ורוב הפעמים היה
 מעיין בכל הלכה והלכה ששה דרכים של
 פלפול כנגד ששת ימי החול ואח"כ היה מעיין
 דרך שביעי ע"ד הסוד כנגד יום השבת שאין
 בו קליפות.

[ה] ובענין הקושיות שיש בלימוד עיין בשער
 המצוות פרשת ואתחנן וז"ל גם בענין עסק
 ההלכה בעיון עם החברים ראיתי למורי
 זלה"ה מתגבר כארי בכח בעת שהיה עוסק
 בהלכה עד שהיה נלאה ומזיע זיעה גדולה.
 ושאלתי את פיו מדוע טורח כ"כ והשיב לי כי
 הנה העיון לשבר הקלי' שהם הקושיות שיש
 בהלכה ההיא שאין מניחים לאדם להבין
 אותה ולכן צריך האדם לטרוח ולהתיש כחו
 או כי לכן נקראת התורה תושיה שמתשת
 כחו של העוסק בה ולכן ראוי לטרוח ולהתיש
 כחו בהיותו עוסק בהלכה גם בענין הפלפול
 ועיון ההלכה היה מורי זלה"ה אומר כי
 תכלית העיון הוא לשבר הקליפות שהם
 הקושיות כי הם גרמו לאותם הקושיות שהם
 בהלכה שלא יובנו תירוציהם כ"א בקושי
 ובדוחק גדול כנודע ואמנם עסק התורה ממש
 אינו העיון רק קריאת התורה בעצמה בארבע

הלימוד היומי

לע"נ חכם סלמאן מוצפי זעוק"ל

את השכינה מאותם הקליפות של הערב רב שהן הקושיות הרעות שאין להן תירוץ ולא ישוב
 דְּעַלְיֵיהּ אֶתְמַר, (קהלת א) מְעֵינֵת לֹא יוּכַל לְתַקּוֹן, שעליהם נאמר
 מעות לא יוכל לתקון דהיינו שההלכה מתעוותת על ידם ואין להם תיקון שהוא התירוץ
 (יהל אור) וְחֶסְרוֹן לֹא יוּכַל לְהַמְנוֹת, שיש קושיות שמתורצות ע"י חסורי
 מחסרא והכי קתני ויש קושיות שלא יוכלו להמנות ולתרצן ע"י החסורי מחסרא מפני שהן
 מצד הערב רב שנאמר עליהם גיהנם כלה והם אינם כלים ואין להם תקנה (יהל אור)
 אֶלֶּא אֶתְמַר תִּיקוּ בְּהוֹן. וְכָל תִּיקוּ דְּאֶסְרָא לְחוּמְרָא,
 אלא נאמר על הקושיות האלו רק תיקו והדין בתיקו שאם הוא בענין של איסור הולכים בו
 לחומרא מכיון שהאיסורים הוא להבדיל את המלכות מהקליפה ולכן הולכים בזה לחומרא
 (יהל אור) וְאִיהוּ תִיקוּ חֶסֶר וְ דְלִית לִיהּ תִיקוּן ובמילת תיקו הוא
 בגלל שבמקום שיהיה תיקון אז חסר האות ו' ואז נשאר תיקו במקום תיקון דהיינו תיקו. שאין
 לו תיקון חֶסֶר נוֹן, דְּאִיהִי עֲלָמָא דְּאֶתִי, וחסר ממנו האות ו' שהאות ו'
 היא כנגד הבינה שנקראת עולם הבא ע"ש שיש בה חמישים שערי בינה (יהל אור)
 דְּתִיקוּ דְּעֲלָמָא דְּאֶתִי, שְׁתִיקָה. שהקושיות שנאמר עליהם תיקו כאשר
 הם עולים אל הבינה שנקראת עולם הבא אז נאמר בהם שתיקה דהיינו שאי אפשר להשיג
 במקום כזה (יהל אור) בְּגוֹן שְׁתוּק כִּדְ עֲלָה בְּמַחְשָׁבָה. [ו] כגון מה

אור הרשב"י

[ו] ובביאור הענין עיין מש"כ בשער
 הגילגולים הקדמה כח וז"ל: דע, כי כל אלו
 הנצוצות של נשמות התלויות בשרש קין,
 כלם היו תלויים בו בקין. וכאשר חטא, כל

הנצוצות ההם נתערבו בקליפות וכל
 הנצוצות המעולות והחשובות, ירדו למטה
 יותר מכל השאר, כי אלו נפלו לעמקי
 הקליפות, לפי שעון קין היה פוגם במחשבה

הלימוד היוםי

לע"נ חכם סלמאן מוצפי זעוק"ל